

Resume af fredagsprædiken af Hazrat Khalifatul-Masih V holdt 18-09-2020

Profetens^{sa} sahaba^{ra} ved Badr:

Hazrat Bilal bin Rabah^{ra} del 2

(Fandt sted i Mubarak Moskéen i Islamabad, Storbritannien)

Huzoor^{aba} indledte sin fredagsprædiken med *tashahhud* og Al-Fatihah.

Herefter berettede Huzoor^{aba} for anden gang om Hazrat Bilal bin Rabah^{ra}. Huzoor^{aba} fremlagde i denne henseende en interessant episode under den fredelige erobring af Mekka i slutningen af Profetens^{sa} profetdømme. Før indtoget i Mekka fortalte Profeten^{sa} Abu Sufyan^{ra}, at mekkanerne ville være sikre mod muslimerne, hvis de enten smed deres våben, hvis de tog ind i Kabaen, hvis de tog hjem til Abu Sufyan^{ra}, hvis de holdte sig indenfor deres hjem eller hvis de samlede sig under det flag som blev skænket Hazrat Bilal^{ra}. Hazrat Musleh Mau'ood^{ra} har kommenteret på denne episode, og fortalt, at der var stor visdom i det faktum, at Profeten^{sa} gav Hazrat Bilal^{ra} sit flag, så mekkanerne kunne søge beskyttelse hos ham. Hazrat Bilal^{ra} havde som slave i sin tid udholdt stor tortur fra mekkanerne på grund af hans tro og lave sociale status i det arabiske samfund. Profeten^{sa} vidste, at det ville være naturligt for Hazrat Bilal^{ra} at ønske hævn. Derfor befalede Profeten^{sa}, at Hazrat Bilal^{ra} skulle gives et flag hvorunder mekkanerne kunne søge fred og beskyttelse. På denne måde måtte de der tidligere så ned på Hazrat Bilal^{ra} søge ly og beskyttelse under ham. Gennem denne handling hævede Profeten^{sa} den tidligere slave Hazrat Bilal^{ra} over hans undertrykkere blandt stammelederne og godsejerne. Dette var dermed en smuk hævn på vejene af Hazrat Bilal^{ra}. Det var en hævn som menneskeheden kan tage ved lære af.

Denne form for ære, som islam skænkede folk som Hazrat Bilal^{ra}, blev manifesteret også på andre tidspunkter. På et tidspunkt, da Hazrat 'Umar^{ra} som khalifa ankom til Mekka, kom flere af de mekkanske stammelederes børn for at mødes med ham. De satte sig forrest tættest på Hazrat 'Umar^{ra}, da de anså sig for at være mest værdige til dette på grund af deres sociale status i samfundet. Imidlertid kom Hazrat Bilal^{ra} og nogle andre sahaba, som tidligere havde været slaver, en efter den anden ind i rummet, og Hazrat 'Umar^{ra} bad derfor disse sønner af stammeledere om at give plads til disse sahaba. Rummet var småt, og de unge mænd måtte til sidst nøjes med at sidde ved udgangen af rummet. Dette indignerede disse unge mænd. Derfor gik de til Hazrat 'Umar^{ra} efter mødet for at spørge ham hvordan de kunne få samme slags respekt og ære som de sahaba, som de måtte flytte sig for. Hazrat 'Umar^{ra} fortalte dem, at disse sahaba havde udført store opofrelser for islams sag, og derfor fortjente mest ære og respekt. Han pegede derefter i retning af Romerriget, hvor muslimerne på det tidspunkt kæmpede et slag mod romerne. Med dette mente han, at de måtte ofre sig gennem jihad for Allahs sag, for at opnå samme slags ære og rang. Disse mænd tog straks til slaget, og det berettes at de alle opnåede martyrium.

Hazrat Bilal^{ra} plejede at give *azan*, dvs. kald til bøn, i Profetens^{sa} tid, men stoppede stort set med at gøre det i en lang periode efter Profetens^{sa} bortgang. Under Hazrat 'Umars^{ra} tid som Khalifa tog han med Hazrat 'Umars^{ra} tilladelse til Levanten for at kæmpe for de muslimske styrker. Han havde nemlig et ønske om at blive martyr for Allahs sag. Han forblev i Levanten, og ifølge beretningerne døde han også der. På et tidspunkt i Levanten så han i en drøm Profeten^{sa}, som kaldte ham til sig. Han tydede drømmen som at han burde tage til Medina og bede ved Profetens^{sa} grav. Han rejste derfor tilbage til Medina. Her bad han en meget følelsesladet bøn ved Profetens^{sa} grav, og kaldte efter lang tid igen *azan* fra taget af Masjid Nabawi, Profetens^{sa} Moské. Da Medinas borgere igen hørte

lyden af Hazrat Bilals^{sa} stemme fra toppen af moskéen, blev de overvældet af følelser, fordi det mindede dem om Profetens^{sa} tid. Det berettes at mange græd den dag.

Huzoor^{aba} sagde, at han ville fortsætte med at berette om Hazrat Bilal bin Rabah^{ra} i en fremtidig tale.